

**ACTA DE LA SESSIÓ PLENÀRIA EXTRAORDINÀRIA I URGENT
DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA
DEL DIA 13 D'ABRIL DE 2008**

A la ciutat de Barcelona, el dia 13 d'abril de 2008, a les 10 hores i 5 minuts, es va reunir al Saló de Sessions en sessió plenària extraordinària i urgent, la Diputació de Barcelona, sota la presidència del seu president, Celestino Corbacho Chaves, amb l'assistència del vice-president primer, Bartomeu Muñoz Calvet, del vice-president segon, Màrius García Andrade, del vice-president tercer, Jaume Vives Sobrino, del vice-president quart, Carles Martí Jufresa, del vice-president cinquè, Lluís Recoder Miralles i de les diputades i diputats que s'esmenten a continuació: Xavier Amador Pitarch, Joan Amat Solé, Xavier Amor Martín, Montserrat Ballarín Espuña, Joan Antoni Barón Espinar, Miquel Buch Moya, Manuel Bustos Garrido, Jesús María Canga Castaño, Jaume Ciurana Llevadot, Ferran Civil Arnabat, Jordi Cornet Serra, M. Angeles Esteller Ruedas, Josep Lluís Fernandez Burgui, Joaquim Ferrer Tamayo, Antoni Fogué Moya, Arnau Funes Romero, Antonio Gallego Burgos, Xavier García Albiol, Joan Carles García Cañizares, Carme García Lores, Carme García Suárez, Dolores Gómez Fernández, José Manuel González Labrador, Anna Hernandez Bonancia, Jordi Labòria Martorell, Ezequiel Martínez Mulero, Josep Mayoral Antigas, Jordi Moltó Biarnés, Josep Monràs Galindo, Immaculada Moraleda Pérez, Manel Olivés Juanola, Teresa Padrós Casañas, Amparo Piqueras Manzano, Joan Puigdollers Fargas, Rafael Roig Milà, Teodoro Romero Hernández, Carles Ruiz Novella, Mario Sanz Sanz i Francesc Torné Ventura.

Actuà de secretària, Petra Mahillo García, secretària general de la Corporació.

Hi assistir el Vicesecretari General, Ferran Torres Cobas, la interventora general, Teresa Raurich Montasell i el tresorer Josep Abella Albiñana.

Van excusar la seva assistència les diputades i els diputats següents: Ferran Falcó Isern, Xavier Florensa Cantons, Montserrat Gatell Pérez, Josep Salom Ges, Jordi Serra Isern i Jordi Subirana Ortells.

Constatada l'existència del quòrum previst a l'article 46 de la Llei 7/1985 de 2 d'abril, en la seva redacció donada per la Llei 11/1999 de 21 d'abril, i oberta la Sessió pel Sr. President, s'entra a l'examen i debat dels assumptes relacionats a l'Ordre del Dia.

Ratificació de la urgència de la convocatòria.

Ratificada la urgència de la convocatòria per unanimitat, la Presidència cedí l'ús de la paraula a la Secretària General per donar lectura de la sol·licitud de renúncia als càrrecs de Diputat i President de la Diputació que és del tenor literal següent:

“Que es posi en coneixement del proper Ple aquest escrit de **renúncia als càrrecs de President i Diputat provincial** als efectes que per part del Ple de la Diputació de Barcelona es prengui en consideració aquesta renúncia i es sol·liciti a la Junta Electoral Central, que lliuri la credencial a favor del següent de la llista del Partit PSC-PM pel Partit Judicial de l'Hospitalet de Llobregat.”

Al propi temps, es sotmet al Ple per a prendre en consideració i donar-se per assabentat del Dictamen que es transcriu a continuació:

“VIST l'escrit presentat en data 12 d'abril de 2008, (Registre General Entrada núm. 0800031787), de la mateixa data, **de l'Excm. Sr. Celestino Corbacho Chaves**, President de la Diputació de Barcelona, que va prendre possessió del seu càrrec el dia 19 de juliol de 2007, per la llista electoral del Partit dels Socialistes de Catalunya- Progrés Municipal (PSC-PM), **pel qual expressament renúncia als seus càrrecs de President i de Diputat Provincial** com a conseqüència d'haver estat nomenat Ministre de Treball i Immigració del Govern d'Espanya

VISTA la instrucció de la Junta Electoral Central del dia 10 de juliol de 2003, per la qual es regula la substitució dels càrrecs representatius locals, publicada en el BOE de data 18 de juliol de 2003, en el qual expressament assenyala: que quan es presenti un escrit de renúncia del càrrec de membre electe d'una Corporació local de la qual formi

part prendrà coneixement de la renúncia del mateix, trametent certificació de l'acord adoptat a la Junta Electoral de Zona, durant el mandat de la mateixa, o a la Junta Electoral Central, un cop conclòs el mandat de la mateixa, als efectes de procedir a la substitució, d'acord amb el que disposa la Llei orgànica de Règim Electoral General, indicant expressament el nom de la persona que a judici de la Diputació correspongui cobrir la vacant. Havent l'Administració Electoral competent expedit la credencial acreditativa de la condició d'electe a favor del candidat al qual correspongui cobrir la vacant produïda; credencial que remetrà a la corporació local corresponent de la qual formi part i l'obligació d'aquesta de notificar fefaent ment a l'interessat la recepció de la credencial als efectes establerts a la normativa de règim local.

VIST l'article 15.2 de la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, de Règim Electoral General, en el qual expressament s'assenyala que el mandat de les Juntes Electorals de Zona conclou 100 dies després de les eleccions.

ATÈS que les eleccions locals van tenir lloc el dia 27 de maig de 2007, i que el termini dels 100 dies naturals va finalitzar el dia 4 de setembre de 2007, l'òrgan competent per a rebre la certificació de l'acord del Ple de la Diputació de Barcelona, prenent en consideració la renúncia del Sr. Celestino Corbacho Chavés és la Junta Electoral Central.

ATÈS que la Junta Electoral Central mitjançant acord de 8 de maig de 1990, expressament ha establert que l'expedició de la credencial atribueix al seu destinatari, des del mateix moment de la seva expedició, tots els drets que la condició de Diputat electe porta conforme el que disposa la legislació electoral i de règim local.

ATÈS els acords de la Junta Electoral Central de data 18 d'octubre de 1991 i 15 de juliol de 1994, en virtut dels quals expedeix la credencial el Diputat electe té dret a efectuar la presa de possessió del seu càrrec, al primer Ple que se celebri.

VIST que l'article 7 del Reial Decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les entitats locals, expressament estableix que el Diputat que resulti proclamat haurà de presentar la credencial davant la Secretaria General de la Diputació.

Atès que la Junta Electoral Central, mitjançant acord de 7 de febrer de 1996, expressament assenyala que, de conformitat amb l'art. 7 del Reial Decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el ROF, ha d'obtenir-se la credencial prèviament a la pressa de possessió, essent la credencial el document acreditatiu de la condició d'electe, i que dita credencial ha d'ésser conservada per la Diputació de Barcelona, segons acord de la Junta Electoral Central de 15 de juliol de 1999.

VIST que l'article 108.6 de la Llei orgànica de Règim Electoral General, estableix que per adquirir la condició del càrrec de Diputat, els candidats electes, a més a més de jurar o prometre acatament a la Constitució conforme la fórmula regulada en el Reial Decret 707/1979, de 5 d'abril, haurà de complir els altres requisits exigits a les Lleis o Reglaments.

Atès que d'acord amb l'art. 75.7 de la Llei Reguladora de les Bases del Règim Local, els electes han formular, abans de la seva pressa de possessió, la declaració de béns i patrimoni i la d'incompatibilitats.

VIST l'informe emès per la Secretaria General de data 12 d'abril de 2008.

Fent ús de les facultats que em confereix l'art. 34 de la Llei 7/1985 de 2 d'abril, parcialment modificada per la Llei 53/2003 de 16 de desembre, proposo al Ple l'adopció dels següents acords:

PRIMER.- Prendre en consideració i donar-se per assabentat, de la renúncia efectuada per l'**EXCM. SR. Celestino Corbacho Chaves** dels seus càrrecs de diputat

i President d'aquesta Diputació de Barcelona, segons escrit del mateix de data 12 d'abril de 2008

SEGON.- De conformitat amb la instrucció de la Junta Electoral Central de 10 de juliol de 2003, sol·licitar a la Junta Electoral Central, que procedeixi a expedir la credencial acreditativa de la condició de Diputat Provincial del segon suplent de la llista electoral del Partit dels Socialistes de Catalunya-Progrés Municipal (PSC-PM) que figura a l'Acta de la Junta Electoral de Zona de l'Hospitalet de Llobregat (Barcelona), Sr. JOAN SAU I PAGÉS amb la finalitat de cobrir la vacant de Diputat d'aquesta Corporació local produïda com a conseqüència de la renúncia efectuada pel Excm. Sr . Celestino Corbacho Chaves i que remeti la mateixa a la Diputació de Barcelona.

TERCER.- Que un cop rebuda la credencial acreditativa de la condició de Diputat electe del Sr. Joan Sau i Pagés, per part de la Secretaria General es notifiqui de forma fefaent a l'interessat la recepció de la credencial, als efectes de que pugui prendre possessió del seu càrrec de Diputat d'aquesta Corporació local, a la primera sessió Plenària que se celebri, previ jurament o promesa del càrrec de Diputat d'acord amb la fórmula establerta en el Reial Decret 707/1979, de 5 d'abril, i prèvia presentació de les declaracions de béns i patrimoni i la declaració de possibles incompatibilitats, i sobre qualsevol activitat econòmica que li proporcioni o pugui proporcionar ingressos econòmics, d'acord amb el que disposa l'art. 75.7, de la Llei reguladora de les Bases de Règim Local i art. 163.1 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local a Catalunya.

QUART.- NOTIFICAR aquest acord mitjançant certificació emesa per la Secretaria General de la Diputació de Barcelona a la Junta Electoral Central, als efectes legals oportuns i, en especial, perquè procedeixi a l'emissió de la credencial acreditativa de Diputat Provincial del Sr. Joan Sau i Pagés.”

El Sr. President preguntà a les senyores i senyors diputats si prenien coneixement de la renúncia presentada, els quals van assentir per unanimitat. Tot seguit donà la paraula als Presidents de grup i portaveus dels grups polítics que integren la Diputació.

En primer lloc va fer us de la paraula el **portaveu del grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, Sr. Vives**, el qual s'adreçà a la Presidència per felicitar-lo per aquest nou càrrec, per aquesta nova responsabilitat pública que acabeu de contraure, i voldria que aquesta felicitació anés acompanyada d'una demanda: la demanda que continueu treballant pel municipalisme i coneixedor com sou, sobretot, de l'important repte que, als nostres municipis, significa la immigració, desitjar-vos que, amb la vostra participació al govern de l'Estat, se sàpiga encarar amb energia la problemàtica que el fet migratori significa per a Catalunya i que, com tots sabem, és molt important. Deixar com a constància en aquest acte la cordialitat i la bona entesa que, en tot moment, han presidit les nostres relacions en aquesta Casa i desitjar-vos molts èxits en el futur.

A continuació, el **vicepresident segon Màrius García Andrade**, en nom i representació del grup d'**Iniciativa per Catalunya-Verds**, pronuncià les paraules següents:

President Corbacho, moltes felicitats en nom del meu Grup pel seu nomenament com a ministre del govern d'Espanya.

Aquestes darreres hores, s'han dit moltes coses de la seva trajectòria política però, sobretot, s'ha posat de relleu una: el seu municipalisme. L'alcaldia de l'Hospitalet, la segona ciutat de Catalunya, li ha permès conèixer de primera mà la problemàtica i els reptes de l'àrea metropolitana. La presidència de la Diputació de Barcelona li ha brindat una posició privilegiada per conèixer la realitat d'una part molt important del nostre país.

Vostè, sota la seva presidència i amb la participació del socis de govern d'aquesta Casa, ha posat en marxa la renovació de la Diputació. Durant la darrera etapa del mandat anterior que acaba de finalitzar, la Diputació va encetar un treball importantíssim, que ha continuat en aquest mandat, per tal de repensar les línies

estratègiques d'aquesta institució per acomodar-la a la nova realitat complexa que vivim. El RESET, la revisió, per tant, del Pla d'Objectius de fa quinze anys, ha estat fruit de la seva persistència per situar la Diputació de Barcelona com una administració moderna amb un objectiu molt clar: ser una institució al servei del progrés dels municipis i de la millora de la qualitat de vida dels seus ciutadans i ciutadanes. Aquest seu bagatge (el d'alcalde, el de president de la Diputació, el de municipalista en definitiva) se l'emporta ara al govern de l'Estat.

Ara fa unes setmanes, vostè i jo vam tenir ocasió de parlar sobre algun dels reptes que tenim els ajuntaments i sobre el paper que, en aquestes qüestions, havia de tenir la Diputació de Barcelona. M'estic referint al nou finançament local i als reptes que suposa el fenomen de la immigració. Tot just fa uns mesos, en la nostra intervenció durant la constitució d'aquest nou mandat, afirmàvem que vivim en una societat complexa. Dèiem que els pobles i ciutats no són aliens a aquesta qüestió, ben aviat al contrari, viuen de ple aquesta complexitat. Els municipis, doncs, són els primers que han de fer front i donar respostes als problemes i als reptes de la nostra societat. Davant d'aquesta situació, afirmàvem que és temps de municipalisme. Volíem expressar que, si són els pobles i ciutats del nostre país els que han de fer front a la multitud de problemes i reptes, necessitem que aquests siguin forts. Per què dic tot això?

Doncs perquè tenim un repte importantíssim davant nostre: la millora del finançament de pobles i ciutats. Díficilment, si volem ser forts, podem ser-ho sense una millora del finançament. El municipalisme, amb independència de l'adscripció política de cadascú, ha d'actuar amb veu única i contundència.

Com deia fa un moment, l'altre repte que viuen les nostres ciutats és el de saber afrontar el repte i l'oportunitat que representa el fenomen de la immigració. En poc temps, aquest país ha crescut molt i cal que encertem en les receptes. Simplement vull posar de relleu la necessària coordinació entre les diferents administracions i, en especial, de la local per plantejar polítiques de cohesió social als barris més desfavorits de les ciutats. Si situem tot això avui, en el seu comiat com a President de la Diputació, és perquè els i les municipalistes estem convençuts i convençudes

que trobarem en vostè un ferm aliat per fer front a aquests i als altres reptes que tenim els pobles i ciutats de Catalunya. Moltes gràcies i molta sort.

A continuació el **diputat Sr. Xavier García Albiol**, en nom i representació del **Partit Popular**, pronuncià les paraules següents:

El primer que voldria fer, en nom del meu Grup i en nom propi, és felicitar-lo per aquesta nova responsabilitat, per aquest nou càrrec de ministre del govern d'Espanya. Vostè em sembla que arribarà al Congrés dels Diputats sense poder criticar el Partit Popular. Segur que, al llarg de quatre anys, tindrà molt de temps, però fa uns instants ens demanava que era obligatori, era un pas previ que prenguéssim en consideració la seva renúncia ja que, si això no era així, difícilment podria ocupar el càrrec de, assumir la responsabilitat de ministre. Ja ha vist que ha tingut el suport del Partit Popular, si més no, no el suport directament però sí el silenci. Per tant, vostè ocuparà el càrrec de ministre del govern d'Espanya prèvia una renúncia a on el Partit Popular no ha posat cap problema ni cap condició. Bromes apart, deia que el felicitem, com no podia ser d'altra manera, per la seva elecció, en el dia de demà, de nou ministre de Treball i d'Immigració. Des del Partit Popular, el que li volem dir és que hem compartit quatre anys aproximadament amb vostè a la Presidència de la Diputació, vostè, com a President; nosaltres, com a Grup de l'oposició i volem reconèixer que el seu tracte institucional envers aquest partit, aquest Grup polític, ha estat sempre correcte i a l'alçada, més enllà de la discrepància política que ha existit i que segueix existint entre el seu Grup, el Grup Socialista, i el Govern d'aquesta Diputació, i el Partit Popular.

A partir d'ara, vostè afrontarà una nova responsabilitat; segurament, una de les responsabilitats més importants a les que pot aspirar un polític en aquest país. Ocuparà la responsabilitat de ministre de Treball i Immigració, i permeti'm que li digui amb tota cordialitat que crec que no ho tindrà gens fàcil. No ho tindrà gens fàcil perquè molt probablement estem parlant dels dos temes, treball i immigració, que tindran més importància, dels que tindran més importància en els propers quatre anys. A ningú no se li escapa, no és moment, aquí, de fer discursos polítics

però sí que faig una pinzellada, a ningú no se li escapa que aquest país, en aquests moments, està entrant en una crisi econòmica o una recessió econòmica, segons qui ho anuncia, i una de les principals conseqüències que està generant aquesta crisi econòmica és la destrucció de llocs de treball, especialment en el sector de la construcció i dels serveis, a on la presència de treballadors i treballadores immigrants és en un nombre molt important. Per tant, tindrà al davant uns reptes importantíssims. La immigració ha estat un fenomen, i és un fenomen, positiu per al nostre país però també és cert que la immigració mal gestionada de forma desordenada i sense voluntat, en alguns casos, d'integració està generant, està creant problemes en alguns barris i en algunes ciutats de l'entorn de Barcelona, per exemple. Per tant, a mi m'agradaria que el que jo li he escoltat a vostè al llarg dels darrers mesos, en algun moment, li he escoltat dir, i ho reconec, algunes coses interessants respecte a quines són les actituds i quines són les mesures que s'han de prendre, ara, amb la màxima responsabilitat en polítiques d'immigració, les apliqui. Ara, senyor Corbacho, dependrà molt probablement en gran mesura del que sigui la seva voluntat i del que vostè faci. Per tant, demano que mantingui la coherència i el que demano també, li demanem, que mantingui la coherència amb el seu discurs respecte als mitjans que han de rebre els ajuntaments en diferents conceptes en polítiques socials però, especialment, d'una manera més concreta, en polítiques d'immigració. Allò que vostè ha vingut reclamant, i sé que ho ha reclamat, i aquí no ens dol reconèixer-ho, ha reclamat, doncs, amb una clara sinceritat la falta de més mitjans per part dels ajuntaments, a l'hora d'assumir aquesta nova responsabilitat, doncs, que ara, com a màxim responsable del govern d'Espanya, vostè ho porti a terme.

I poc més, senyor Corbacho. Dir-li que desitjar-li sort en el personal, encert polític i espero que no obli, en cap moment, al llarg de la seva trajectòria com a ministre, doncs que a Catalunya i la província de Barcelona hi han una sèrie de municipis i hi han una sèrie de ciutadans i de ciutadanes que mereixen molta atenció per part de totes les administracions però també, especialment, per part del govern central, del qual vostè, a partir de demà, en formarà part. Per tant, endavant i a treballar, senyor Corbacho.

A continuació el **diputat Sr. Carles García Cañizares**, en nom i representació del grup de **Convergència i Unió**, pronuncià les paraules següents:

Nosaltres hem estat una força que no hem governat aquests cinc anys que el president Corbacho ha estat President però sí que és veritat que hi ha hagut una relació cordial, propera i uns compromisos importants que s'han pres a aquest mandat que entenc que, malgrat el President, doncs, anirà a altres responsabilitats, aquests compromisos que ha pres són compromisos de futur de mandat i que, per tant, seguirem endavant en aquest sentit.

Per altra banda, el que volem és felicitar el futur ministre per les seves noves responsabilitats. Entenem que els propers anys són uns anys complicats, difícils quant a qüestions de treball i d'immigració i que justament aquest Ministeri és el que el president del Govern Espanyol ha decidit donar-li. Demanar-li no sort sinó eficàcia. Eficàcia perquè el treball amb situacions de recessió és una competència més complicada i eficàcia perquè la immigració ha estat i serà, ha estat als últims anys i serà als futurs anys una part important de l'acció social dels diferents governs. Per tant, en aquest sentit, desitjar tota la sort, totes les ganances que vagi endavant i, sobretot, tota l'eficàcia, com us dèiem.

I res més. Que malgrat que siguem breus, sabeu que teniu el recolzament en tot allò que sigui necessari per anar endavant en aquests temes i, per tant, la nostra felicitació i la nostra voluntat que el país, Catalunya, des de l'acció del govern i les seves responsabilitats, vagi endavant en temes tan importants com treball i immigració. Endavant, sort i eficàcia.

Per finalitzar les intervencions dels diferents grups polítics que integren la Corporació, el **diputat Sr. Jordi Labòria**, en nom i representació del **Partit dels Socialistes de Catalunya**, pronuncià les següents paraules:

Aquest és un Ple, Sr. President, de sentiments contraposats, sobretot per vostè, però predomina clarament un sentiment de satisfacció i d'un cert orgull Institucional entre els membres d'aquesta Corporació: en el període de quatre anys hem

celebrat dos Plens extraordinaris i urgents pel mateix motiu: que el seu President ha estat nomenat Ministre!

En primer lloc, vull expressar-li, en nom propi i en nom de tot el Grup Socialista, la més sincera felicitació pel seu nomenament com a ministre de Treball i Immigració, nomenament que respon a la seva vàlua personal i a la seva llarga experiència política, que han estat les bases de la confiança que ha dipositat el president del Govern d'Espanya en vostè.

Ahir, un diari de Barcelona valorava la seva trajectòria política d'una manera molt sintètica, però molt expressiva, amb les següents paraules: "Celestino Corbacho, indiscutible actiu del socialisme català i amb un merescut capital polític propi". Em va semblar una síntesi molt ben feta, però a la que calia afegir que aquest capital polític, vostè, senyor President, l'ha acumulat sobretot a l'àmbit municipal, amb la gestió feta des de l'Ajuntament de l'Hospitalet i des de la Diputació de Barcelona. És on ha après la veritable raó de la política, entesa com a servei públic, com a servei als ciutadans i ciutadanes.

Aquest caràcter municipal de la seva vida política fa que el nostre Grup de la Diputació, homes i dones, tots nosaltres vinculats als nostres municipis, i alguns amb una llarga trajectòria de dedicació a la política local, sentin el seu nomenament com a ministre com un reconeixement al conjunt del municipalisme català.

És el principal actiu del seu capital polític i estem convençuts que, sobre aquesta base, construirà la seva actuació com a ministre, amb responsabilitats tan importants i en temes tan sensibles com són els relacionats amb el treball i la immigració.

No li posa deures fàcils el president del Govern, però vostè sap millor que ningú que tampoc no han estat fàcils les seves responsabilitats com a alcalde de l'Hospitalet.

El president del Govern ha tingut en compte la seva capacitat de gestió i la seva sensibilitat sobre els temes que ha de gestionar. Temes en els que els valors de proximitat, de realisme i, si em permet dir-ho de forma senzilla, de sentit comú són bàsics.

Els alcaldes i regidors tenim la tranquil·litat de saber que, a partir d'ara, un alcalde, un president de la Diputació, serà qui gestionarà des de l'Estat uns temes que tenen

una gran repercussió als nostres pobles i ciutats. Ara sabem que, amb vostè, tindrem un ministre a qui no caldrà explicar com certs problemes repercuteixen sobre els nostres ciutadans i ciutadanes: a l'escola, al carrer i, com li agrada dir, a l'escala. Els qui hem treballat amb vostè durant els anys de president de la Diputació, hem descobert a un polític amb les idees molt clares, que les expressa amb convicció, sense ambigüitats, que diu allò que pensa i fa el que creu més convenient per l'interès públic. Un polític que no defuig els conflictes, els afronta cercant-ne les solucions, que acostumen a estar plenes de sentit comú, el que ha adquirit escoltant el que diu la gent als carrers de l'Hospitalet. No tinc temps ara de fer una valoració completa de la seva trajectòria com a president, temps hi haurà de fer-ho. Però de forma sintètica recordaré el que ha estat més significatiu: vostè ha aconseguit en quatre anys la pacificació institucional, ha tancat un període de desencontres Diputació – Generalitat. Alhora, ha contribuït de forma decisiva a resoldre el futur d'aquesta institució dins el marc del nou Estatut de Catalunya, conservant els seus valors i finalitats supramunicipals i acabant així amb una història de quasi trenta anys plena d'ambigüitats i de conflictes. I ha tingut temps, fins i tot, per assentar les bases de reflexió i d'implementació del model de futur de l'administració supralocal: les futures vegueries. Ha estat un orgull per a nosaltres poder col·laborar amb vostè a la Diputació de Barcelona i sé que expresso el que senten tots els meus companys diputats i diputades i també el que pensen moltes persones vinculades a aquesta Corporació.

Acabo reiterant la més sincera felicitació i el convenciment de que serà un gran ministre, que tindrà sempre presents els interessos d'Espanya, de Catalunya i dels ciutadans i ciutadanes dels nostres municipis.

Finalitzada la intervenció dels representants dels grups polítics, prengué la paraula el **President de la Diputació** per manifestar el que segueix:

Excel·lentíssim Senyor Alcalde de Barcelona, Honorable Consellera, Vicepresident del Parlament, Delegat del Govern, Expresidents Samaranch i Royes, Autoritats, amigues i amics.

Gràcies per estar aquí avui, per compartir aquest moment de comiat de la meva tasca com a president de la Diputació de Barcelona i com a diputat.

La primavera sempre és moment propici per a canvis i transformacions. Ho és en termes biològics i així ho manifesta la natura cada any amb la seva extraordinària vitalitat, però la primavera també està associada, per a tots aquells que estem vinculats a la política local, a un temps de mudança. Així ha estat des que les primeres eleccions municipals de la democràcia van tenir lloc un més d'abril del 1979 i ja en portem vuit eleccions. Aquest Ple extraordinari de la Diputació també marca un moment de canvi fonamental en la meva trajectòria política. Significa per mi el final d'una llarga etapa, vint-i-cinc anys, de responsabilitats institucionals en l'àmbit dels governs locals.

El compromís social i polític que ha orientat la meva ànima des dels inicis de la democràcia han trobat la seva plenitud a la política local. Els anys centrals de la meva vida han estat vinculats a les administracions locals i aquest fet ha modelat, sens dubte, la meva personalitat i la forma d'entendre el compromís polític. Els valors que he fet meus al llarg d'aquests anys m'acompanyaran ja irremeiablement la resta de la meva vida, estigui on estigui, tingui la responsabilitat que tingui.

A la primavera de l'any 1983, vaig assumir la responsabilitat de regidor de l'Ajuntament de l'Hospitalet i els ciutadans m'han fet confiança durant vint-i-cinc anys. A la primavera de l'any 1994, vaig ser nomenat alcalde de la meva ciutat i he pogut gaudir de la complicitat i el compromís de la ciutadania durant catorze anys. A la primavera de l'any 2004, vaig prendre possessió com a president d'aquesta institució. Vaig substituir aleshores el president Montilla, que havia dimitit per assumir noves responsabilitats en el primer govern de José Luis Rodríguez Zapatero. Vaig tenir la gran sort i l'orgull de substituir un gran president i un gran amic. Vaig rebre la responsabilitat de continuar una tasca ben planificada i estructurada que prèviament havien encapçalat dos bons presidents i, també, dos bons amics: Manel Royes i Pepe Montilla. Perquè, més enllà dels canvis a les persones, la trajectòria de les institucions és jutjada per la Història d'acord amb la seva obra i els seus fets. Jo vaig tenir la responsabilitat d'executar la major part del Pla de Mandat 2003-2007 i tinc la satisfacció de deixar aquesta institució amb un

sòlid acord de govern i un ambiciós Pla de Mandat 2007-2011. Ara, jo tancaré una etapa i un altre company o companya continuarà la tasca que durant quatre anys he tingut l'honor de protagonitzar. No sóc amic dels consells però si hagués de fer arribar algun al meu successor o successora el resumiria en aquestes paraules: treballa perquè aquesta Casa sigui sempre la mà estesa i el suport càlid de tots els municipis i treballa també davant de les altres institucions per enfortir les potestats i capacitats dels governs locals.

Aquests darrers quatre anys han estat una etapa fèrtil per a la Diputació de Barcelona. Una etapa que ha estat possible tant per les capacitats i el dinamisme endogen d'aquesta institució com per les oportunitats que ha generat el nou escenari polític.

Vaig arribar a la presidència de la Diputació l'any 2004. Aquell va ser un any de canvi profund de cicle a la política catalana i espanyola. A Catalunya, va començar a fer camí l'experiència d'un govern nou i un govern, també, que havia d'encarar noves responsabilitats, també, de diàleg amb la Diputació de Barcelona. Aquesta experiència de govern, per part meva des de l'any 2004, i també del nou govern de la Generalitat de Catalunya, com s'ha dit, ha permès arribar i cercar acords que han permès, en definitiva, resoldre els conflictes institucionals que estaven pendents i també, durant aquest període, hem tingut, tenim el nou Estatut, un nou Estatut impulsat pel govern de Catalunya que significa un avenç fonamental pel reconeixement del paper dels governs locals en el nostre sistema polític. També s'ha fet una referència. Crec que ara hem de pensar en el futur no tant en el tema de "ser o no ser" com en "què hem de fer" i això sempre és molt més productiu i és molt més eficient i més eficaç. L'Estatut reconeix als municipis un nucli de competències pròpies i el seu exercici en plena autonomia, i estableix els principis que han de regir les finances locals: suficiència de recursos, equitat, autonomia i responsabilitat fiscal. Efectivament, continua havent-hi un problema que és el no encaix adequat del finançament municipal en el conjunt del finançament de l'Estat. L'Estatut també significa un avenç molt decisiu pel tancament de la discussió política endegada en els anys vuitanta sobre el que ja he fet referència respecte del paper de la Diputació, i l'Estatut reconeix expressament un àmbit territorial específic

per a l'exercici del govern intermunicipal de cooperació local i estableix com a futur el Consell de Vegueria. Un Estatut, per tant, que ha donat l'oportunitat i la possibilitat per continuar encarant el futur i per enfortir el que són els governs locals i també aquesta institució.

I, efectivament, en un futur segurament diferent. Aquesta setmana passada, tenia l'oportunitat, no sé si en l'últim acte que he fet en aquesta Casa, que era la inauguració, justament, del que ha estat el compendi, la compilació del que és tota la part històrica des del 1812. Aviat, es compliran dos-cents anys de les Corts de Cadis, per tant, del caminar, del començament del caminar de les Diputacions de Barcelona. Evidentment, allà teníem una part d'aquella història, una síntesi d'aquella història, i podem veure, efectivament, que, al llarg de la història en quasi dos-cents anys, han passat moltes coses, de clars i obscurs, i molts serveis que ha prestat la Diputació al llarg de la seva història però, quan un repassa una mica la síntesi d'aquesta història, t'adones que molts d'aquests serveis que havien d'arribar avui a la nostra realitat en el segle XXI no tenia raó de ser que la Diputació continués, en el futur, prestant aquests serveis i jo crec que, amb això, ja han fet menció els vicepresidents, hem tingut la capacitat tots plegats de fer aquesta reflexió, d'aquesta reflexió necessària. Què ha de fer la Diputació? I a mi em toca, a partir del dilluns, una responsabilitat en Treball i Immigració i, si agafem els papers, i fins i tot la història, probablement en una d'aquestes dues futures matèries la Diputació de Barcelona no té una responsabilitat assignada en el tema de la immigració però penso que les institucions no podem estar d'esquenes a les realitats vives que conformen la nostra societat i, en la nostra realitat viva, la immigració està present i, si la immigració està present, ha d'estar també present en la política d'aquesta Casa; i, per això, precisament durant aquests anys hem donat un impuls important a les polítiques d'immigració, de la mateixa manera que, en una societat que ha assolit un cert estat del benestar important, avui en dia les polítiques a l'atenció de la gent ocupen un espai preferent i preeminent. I per tant, jo crec que hem iniciat una nova etapa; avui, amb la meva dimissió com a president de la Diputació, es tanca també una etapa en la que lògicament hem recollit tota la importància d'aquesta Casa des de Martí i Jusmet, Antoni Dalmau, Manuel Royes i

Pepe Montilla, que han estat magnífics presidents que van assentar les bases dels fonaments del que ha estat aquest edifici. Jo no he fet una altra cosa que, en definitiva, ser fidel a aquella història i, per una altra banda, identificar, també, els reptes de futur i col·locar les bases.

I en aquest final, vull agrair a totes les formacions polítiques el seu suport institucional, més enllà, fins i tot, del seu compromís, i d'una manera molt especial als vicepresidents. Els vicepresidents, per mi, han estat, la veritat és que han estat molt cordials, molt correctes, més enllà dels acords de govern i, fins i tot, que estan fent una tasca, que jo espero que al nou President/Presidenta li continuï donant força, que és aquesta reflexió, que són aquestes reunions que ens han obligat cada cop a reflexionar sobre el nostre present i el nostre futur des de la Diputació de Barcelona, i, el dia que vaig prendre la possessió, vaig dir que volia reconèixer expressament el Grup de Convergència i Unió, que es va voler comprometre, sense formar part del govern, es va voler comprometre en aquesta reflexió de cara al futur, i també el Partit Popular. Jo, del Partit Popular, solament espero que els seus companys i companyes a Madrid em tractin igual que vostès m'han tractat aquí i, senyor Garcia Albiol, si vostè pot fer alguna cosa, jo li agrairé, però el Partit Popular, que, evidentment, seria obvi que no hi ha punts de coincidència en moltíssimes coses, sí que jo crec que, en aquesta Casa, sempre hi ha hagut un seny des del punt de vista del *fair play* i de les relacions institucionals. Segurament, això, en aquesta Casa és més possible que en altres institucions, també és comprensible. A vegades he explicat, que, en tant que president de la Diputació de Barcelona, no tinc el protagonisme polític que em tocava si fos un president elegit directament i, evidentment, com a ministre, ara he pogut donar el salt quantitatiu però, quan això t'arriba, a la vegada s'apodera de tu un sentiment contradictori que deixes enrere, segurament el que és més important de la política, és ser regidor o regidora. Aquesta mena de contradicció apareix, no? En la mesura que el president de la Diputació és elegit en segon grau, perd distància respecte de la seva importància política de cara a les ciutadanes i els ciutadans, però guanya prestigi entre els seus companys i companyes regidors o regidores, independentment del partit polític al que pertanyin, i aquest és el gran valor que té aquesta Casa perquè jo he pogut

sentir com els alcaldes i les alcaldesses han sentit com a pròpia la figura del president de la Diputació. El que ens ha de fer reflexionar a tots, el que ha de perdurar i el que ha de prevaldre en el de futur és que la institució no és de primer nivell per a la confrontació sinó que és l'espai per a l'acord, per a la concertació i per al *fair play*, i jo crec que el Partit Popular l'ha sabut entendre sense renunciar a la seva tasca, obligada i necessària, d'oposició però que tots plegats hem contribuït a crear aquest espai de concertació, d'acord, en definitiva, al benefici de les ciutadanes i dels ciutadans a través dels seus municipis.

Em porto molt bons records, sincerament. Jo li deia a la meva dona, Carme, que quan es va inaugurar la Sala de Retrats, i venia algú que visitava la Diputació, doncs li explicava i deia: "Mira, aquí està la història de la Diputació, aquest retrat correspon al President..." i quan arribaven al final, al del President Montilla em preguntaven: "I el teu?" i jo deia: "No, encara no hem contractat el pintor.", i això ho deia fa quinze dies. Bé, doncs no sé, sembla que formaré part, ja, en molt poc temps, dels retrats de Presidents d'aquesta Casa. De veritat, jo no podria, tampoc, acabar la meva intervenció sense agrair als magnífics professionals, a les professionals i als professionals d'aquesta Casa la seva ajuda, el treball constant i permanent. Ells han estat sempre predisposades i predisposats a treballar. Fer-lo directament a tots aquells que, d'una manera més directa, han tingut la responsabilitat de treballar amb mi: a les meves secretàries, al Juan Echániz... Fer avui un record a la memòria de José Maria Esquerda, persona que va donar i va fer tant per aquesta Casa i que em va ajudar molt quan jo vaig arribar aquí i persona de la que sempre tindrè un record entranyable. I donar, també, la benvinguda i desitjar-li tota la sort del món a la Secretària que fou de l'Ajuntament de l'Hospitalet i avui Secretària General d'aquesta Diputació, que va substituir al Sr. Josep Maria Esquerda, i també a tot el seu equip, els Cossos Nacionals i, en definitiva, a les treballadores i als treballadors i a totes i a tots vosaltres. Desitjar-vos molta sort i esperar de vosaltres ara que començo una nova etapa, simplement us demano que m'ajudeu en allò que estigui en les vostres mans, que segur que amb els temps que

s'aproximen, necessitaré de molta ajuda i no sé si d'alguna il·luminació. Moltes gràcies.

I no havent-hi més assumptes de que tractar, el Sr. President aixecà la sessió essent les 10 hores i 45 minuts.

De tot el que s'ha expressat anteriorment, jo, la secretària, en dono fe.

El President
Celestno Corbacho Chaves

La Secretària General
Petra Mahillo García

DILIGÈNCIA per fer constar que aquesta acta ha estat estesa en els folis numerats correlativament, tots inclusivament, des del número 538178 al 538186.

Barcelona, 9 de maig de 2008

LA SECRETÀRIA GENERAL
Petra Mahillo García